

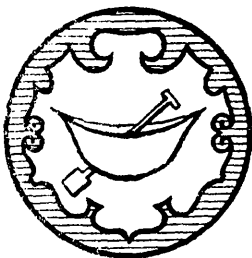
D Z I E N N I K

ZARZĄDU

Redakcja i administracja
Plac Wolności 1.

Administracja czynna od godz. 9-12 wp.
Redakcja od godz. 1-2 po południu.

Prenumerata: Kwartalnie . Mk. 180.--
Miesięcznie . 60.--

M. ŁÓDZI

Głoszenie: Wiersz nonparelowy (cztery szpal y na stronie) Mk. 10.-Przed tekstem: Mk. 25.- za wiersz (dwie szpal ty na stronie). Drobne 2 marki za wyraz. Najmniejsze ogłoszenie mk. 20.-

Cena egzemplarza 20 Marek

№ 18. (81.)

Łódź, wtorek, 3 maja 1921 r.

Rok III.

Dział sprawozdawczy.

Z obrad Magistratu.

Uchwała № 427. W związku z dezyderatem Komisji Skarbowej Rady Miejskiej, zgłoszonym na posiedzeniu w dniu 26. lutego 1921 r. przy czytaniu budżetu działu VI — Wydziału Budownictwa — na rok administracyjny 1920/21, oraz uchwałą № 1 delegacji Wydziału Budownictwa z dnia 24. marca 1921 r., poddano rewizji — na wniosek Naczelnika Wydziału Finansowo-Rachunkowo-uchwałę Magistratu № 810 z dnia 4. czerwca 1920 r. i podwyższono z mk. 10.000.— do mk. 25.000.— wysokość sum, jakie poszczególne wydziały Magistratu mają prawo asygnować jednorazowo w ramach odnośnych pozycji budżetowych; z dniem 19. kwietnia 1921 r. wypłaty, przekraczające mk. 25.000.—, nie mogą być uskuteczniane bez uprzedniego za twierdzenia Magistratu.

Protokół

24/ III sesji) posiedzenia Rady Miejskiej.

Łódź, dnia 26 kwietnia 1921 r.

Komplet radnych: 72. Komplet członków Magistratu: 11. Obecnych radnych: 38. Obecnych członków Magistratu 9.

Posiedzenie otworzył o godz. 8 min. 25 wjeżdżając zastępca przewodniczącego Rady Miejskiej

r. L. M. Kern, w obecności quorum Rady (49 członków), zaprosiwszy do stołu prezydjalnego rr. sekretarzy W. Adamskiego i F. Sadoczyńskiego oraz sekretarza Prezydium, p. P. Rundo do prowadzenia protokołu.

Przyjęto do wiadomości:

1. Zawiadomienia radnych: Bednarka, Bermana, Boryslawskiego, Gertnera, Helmana, Jarbluma, Kapłana, Kenigsberga, Kotkowskiego, Koziołkiewiczówny, Łubońskiego, Polaka, Poznańskiego, Remiszewskiego, Zylberboga, Zyngero wej, usprawiedliwiających nieobecność swą na posiedzeniu dzisiejszem.

2. a) zawiadomienia rr. Doleckiego i Dudzińskiego o zrzeczeniu się mandatu członka R. M. w związku z objęciem płatnych posad w Zarządzie Miejskim.

b) oświadczenie Prezydium, że na miejsce r. Doleckiego wchodzi do Rady obyw. Wnukowski Stanisław, jako zastępca z tejże listy kandydatów, miejsce zaś po r. Dudzińskim pozostaje nieobsadzone, gdyż właściwa lista więcej kandydatów nie wykazuje.

3. a) zaproszenie Komitetu Organizacyjnego do wzięcia udziału w zebraniu, odbyć się mającem w Województwie Łódzkim w dn. 27. b. m. dla omówienia szczegółów obchodu setnej rocznicy zgonu Napoleona przypadającej w dniu 5. maja r. b.,

b) oświadczenie Prezydium, że Radę Miejską na zebraniu powyższem reprezentować będzie zastępca przewodniczącego, r. L. Kern.

4. Komunikat Magistratu, w związku z właściwym postanowieniem R. M. w d. 26. lutego r. b., że sprawą ubezpieczenia inwentarza ruchomego i nieruchomego Magistratu m. Łódź

zajmuje się Oddział Zarządzania Majątkiem Miejskim przy Wydz. Finansowo-Rachunkowym.

5. Korespondencję Magistratu z Ministerstwem Spr. Wewn. w związku z zawiadomieniem Ministerstwa Skarbu o poruczeniu dr. Józefowi Konicowi zbadania gospodarki finansowej m. Łodzi (p. post. w tejże sprawie)

W y b r a n o :

Do K-sji specjalnej dla zbadania sprawy zakupów w Gdańsku, uskuteczniętych za pośrednictwem r. Jarbluma (na miejsce r. Doleckiego)

— r. Stanisława Rapalskiego.
(przez aklamację.)

U c h w a l o n o :

Poza porządkiem dziennym za oznaczeniem nagłości:

I. W sprawie poruczenia dr. J. Konicowi zbadanie gospodarki finansowej m. Łodzi.

Następujący wniosek fr. N. P. R:

Rada Miejska m. Łodzi, zaznajomiwszy się z treścią listu Ministerstwa Skarbu z dnia 20 kwietnia r. b. № 1470/03 w przedmiocie poruczenia p. Konicowi zbadania gospodarki m. Łodzi oraz treścią odpowiedzi Magistratu z dn. 23/IV stwierdza

1) że powierzenie kontroli nad czynnościami Magistratu przez Ministerstwo Skarbu przytem osobie prywatnej, nie jest zgodnem z Dekretem o Samorządzie, który to Dekret wyraźnie zaznacza w art. 63, że organem nadzorczym nad Samorządem jest Ministerstwo Spr. Wewnętrznych a rozporządzenie wykonawcze do Ustawy tymczasowej z dn. 2 sierpnia 1919 r. o Organizacji Władz Administracyjnych (Dz. Ust. z dn. 1/XII, № 90, p. 490) w art. 17 wskazuje, że bezpośredni nadzór nad miastem wydzielonem należy do Wojewody,

2) że przekazanie czynności kontroli p. Konicowi Rada Miejska uważa za akt godzący w robotniczy Magistrat i Radę Miejską, gdyż p. Konic zany jest ze swoich wrogich wystąpień wobec klasy robotniczej na terenie łódzkim.

Wobec powyższego Rada Miejska uchwala:

Godząc się na każdą zgodną z prawem, ścisłą i bezstronną kontrolę samorządu przez odnośne władze nadzorcze, Rada Miejska protestuje jaknajenergiczniej przeciwko bezprawnemu przekazaniu funkcji kontrolera Magistratu m. Łodzi p. Konicowi i wzywa Magistrat do nieugiętej obrony praw Samorządu, zaś Prezydjum Rady Miejskiej poleca wystosowanie odpowiedniego protestu do władz centralnych“.

Uchwałę powzięto wszystkimi głosami przeciwko 3-m.

W sprawie powyższej fr. P. P. S. składa deklarację treści następującej z prośbą o zamieszczenie w protokule:

Frakcja Radnych P. P. S. stwierdza, że podstawą samorządów jest zupełna niezależność finansowa od czynników rządowych. Niezależność ta możliwą jest jedynie wtedy, gdy samorządy mają ustawowo zastrzeżone dla siebie stałe źródła dochodów, do których autonomicznego zarządzania wedle zasad ustalonych w odnośnych przepisach prawnych powołane są reprezentacje samorządów.

Frakcja Radnych P. P. S. stwierdza, że samorządy komunalne w b. Królestwie Polskiem powołane do życia po okresie niewoli, ucisku narodowościowego i politycznego, dekretem Rządu robotniczo-włościanskiego towarzysza Jędrzeja Moraczewskiego, pozbawione zostały wskutek polityki następnych rządów wszelkiej materialnej podstawy swej egzystencji. Rządy te nie tylko nic nie uczyniły aby rozszerzyć źródła dochodów samorządów miejskich, stosownie do rosnących z każdym dniem ich zadań na polu opieki społecznej, szkolnictwa, oświaty pozaszkolnej, wyżywienia ludności i t. d. nie tylko w swojej polityce finansowej nie uwzględniły faktu, że miasta nasze systematycznie ograbiane przez zaborców i okupantów dzwignąć się mogą z kompletnego upadku i stać się wybitnym ośrodkiem kultury i roz-

woju, jedynie tylko drogą szeroko pomyślanej polityki inwestycyjnej na zakłady komunalne i użyteczności publicznej, ale stale i systematycznie paraliżował wszelką inicjatywę samorządów w kierunku wynajdywania nowych źródeł dochodów, bądź to odrzucając przedstawiane przez komuny projekty nowych ustaw podatkowych, bądź to przewlekając w nieskończoność wydania swej decyzji co do takich projektów. Co więcej, wroga samorządom polityka rządowa, nakładając na miasta coraz to nowe ciężary i obowiązki w poręczonym zakresie działania, nie cofnęła się przed odebraniem samorządom nawet i tych źródeł dochodów, które stały im otworem na podstawie dawnych przepisów prawnych, wydanych przed powstaniem Rzeczypospolitej Polskiej, nie dając w zamian za to żadnej rekompensaty. Taka polityka doprowadziła do tego, że samorządy miejskie w b. Królestwie Polskiem, tylko w minimalnej części są w stanie pokrywać swe wydatki z własnych dochodów, w lwiej zaś części skazane są na pomoc kredytową Rządu.

Ten stan rzeczy powoduje, że autonomia miejska jest dzisiaj w większości miast Polski fikcją, a Magistraty w istocie nie są przedstawicielami czynnika samorządowego w życiu publicznym, lecz organami Rządu, powołanymi jedynie do administrowania funduszami przez tenże Rząd im powierzanemi. Jeśli dodamy, że Rząd nie uwzględnia wcale faktu, że jego pomoc finansowa dla miast w obecnym przejściowym okresie kształtowania się i rozbudowy państwowości polskiej, nie jest niczem innym jak tylko krótkoterminową zaliczką na dochody miast, które w niedalekiej przyszłości ustawowo usankcjonowane być winny, lub też zaliczką na dawno już należne i płynne, a zobowiązania miast kilkakrotnie przewyższające ich pretensje do Skarbu Państwa, lecz stale staje na stanowisku prywatnego kapitalisty, i z tytułu swych wierzitelności pieniężnych poddaje

gospodarkę miejską pod swą kontrolę przekraczającą daleko uprawnienia rządowe określone w ustawach samorządowych. Jasno zrozumiemy, że wszelka inicjatywa obywatelska w zakresie instytucji samorządowych jest wykluczona, działalność zaś czynników samorządowych jest podporządkowana woli czynników rządowych i biurokratycznych.

Stwierdzając to wszystko z całym naciskiem podkreślamy, że wielkie dzieło odbudowy życia samorządowego w Polsce dokonane przez robotniczo-włościański Rząd towarzysza Jędrzeja Moraczewskiego, zostało unicestwione przez następne rządy, a także i przez obecny Rząd prezydenta Witosa.

Rządy te ponoszą wyłączną odpowiedzialność wobec historii za krepowanie rozwoju miast, za umniejszanie ich znaczenia politycznego i społecznego, za niszczenie tak ważnego ośrodka pracy państwowotwórczej, jakimi są samorządy miejskie.

Z tego założenia wychodząc musimy określić fakt powołania na kontrolera gospodarki miejskiej miasta Łodzi przez Pana Ministra Skarbu Pana D-ra Konica, za dalszy ciąg polityki do tej pory przez Rząd praktykowanej, i nazwać musimy ten fakt tem bardziej wrogim aktem przeciw Magistratowi Łódzkiemu, ile że Pan Dr. Konic jest na terenie Łodzi czynnym politykiem, politykiem prowadzącym na terenie tutejszym, a w szczególności w poprzedniej Radzie miejskiej akcję wymierzoną przeciw interesom klasy robotniczej, której przedstawicielem jest obecny Magistrat.

Wiemy, że w takich warunkach praca nasza jest ciężką, wiemy że jak w dotychczasowej naszej pracy tak i nadal walczyć musimy z piętrzącymi się z każdym dniem trudnościami, borykać się z otwartymi lub maskowanymi wrogami klasy pracującej, którzy każdej używają sposobności byle czerwony Magistrat Łódzki skompromitować. Gdybyśmy mieli pójść za porywem

serc naszych, to rzucilibyśmy dziś nasze warsztaty pracy samorządowej, zrzucając cały ciężar odpowiedzialności i obowiązków na wrogów naszych. Lecz nasze poczucie pracy twórczej socjalistycznej nie pozwala nam pójść za tanim efektem demagogicznym. Wiemy, że wytrwać musimy na zajmowanym posterunku do końca. Ruzumiemy, że praca w samorządach w najkorzystniejszych nawet warunkach, daje klasie pracującej nie tylko bezpośrednie korzyści realne, ale o wiele więcej cenne korzyści moralne przygotowując ją do nabycia sztuki rządzenia, zapoznając z zasadami gospodarki społecznej rozszerzając widnokrąg doświadczenia politycznego, pogłębiając wyrobienie społeczne.

Ale w chwili gdy ostatni zamach Rządu na nasz Samorząd wzburzył masy robotnicze, uważamy za nasz obowiązek z tej trybuny zwrócić się do proletariatu polskiego z wyjaśnieniem mu naszej roli w polityce samorządowej, i z apelem by nie zrażając się przeciwnościami wytrwał w swej bohaterskiej walce.

Bo każdy dzień celowej usilnej pracy zbliża nas do zwycięstwa socjalizmu, każda przerwa w tej pracy, każdy zastój energii, każde z niechęcenie się, czyni to zwycięstwo dalekiem i nieuchwytnym.

Niech żyje Wolna Niepodległa Polska Ludowa Republika Socjalistyczna. Niech żyje Polska Socjalistyczna Komuna!

II. W sprawie skupu Kolei Elektrycznej Łódzkiej.

Rada Miejska rozpoznawszy wniosek Magistratu, powzięty na posiedzeniu tegoż Magistratu w dn. 22. kwietnia 1921 r., w wykonaniu uchwały Rady z dnia 13 sierpnia 1917 r. i 15 lutego 1921 r. co do skupu Kolei Elektrycznej Łódzkiej, — postanawia:

1) przejąć na rzecz miasta eksploatację Kolei Elektrycznej Łódzkiej już z dniem 1. stycznia 1922 r.

2) skupu dokonać na zasadzie punktu a §-u 5 Umowy koncesyjnej

z dn. 13 lutego 1897 r. w myśl za wiadomienia o tym skupie, wysłanego przez Magistrat Zarządowi Kolei w dn. 28 grudnia 1918 r.,

3) wezwać Magistrat do wykonania tej uchwały.

Uchwałę powzięto jednomyślnie.

III. W sprawie uskutecznienia dostaw przez członków Rady Miejskiej:

Następujący wniosek r. Rapalskiego:

Rada Miejska, postanawiając, że członkowie jej w żadnym razie nie mogą być dostawcami Wydziałów. w skład których wchodzi, wzywa Magistrat do podania uchwały niniejszej zainteresowanym Wydziałom, w pierwszej zaś linii Wydz. Zaprojektowania Miasta.

Uchwałę powzięto jednomyślnie.

Z powodu spóźnionej pory przewodniczący zamyka posiedzenie.

Przewodniczący: L. Kern.

Prowadzący protokół: (—) P. Rundo

Rozporządzenia i okólniki.

OBWIESZCZENIE.

Magistrat m. Łodzi podaje do wiadomości, że Ministerstwo Spraw Wewnętrznych reskryptem z dnia 31 marca 1921 № S. F. 2217/4 do Województa Łódzkiego oznajmiło, że po porozumieniu z Ministerstwem Skarbu zatwierdza następującą uchwałę Rady Miejskiej m. Łodzi z dn. 6 października r. ub.

Uchwała w sprawie poboru podatku mieszkaniowego na rzecz Kasy Miejskiej m. Łodzi.

Zgodnie z art. 34 Dekretu o Samorządzie miejskim z dnia 4 lutego 1919 zaprowadzić na rok 1920 pobór podatku mieszkaniowego, na zasadach rozporządzenia b. Generał-Gubernatorstwa Warszawskiego z dnia 19 kwietnia 1916 (Dz. Rozp. № 31 poz. 83).

Wobec tego, że państwowe władze skarbowe nie skutecznily wy-

miaru podatku na rok 1920, podatek cęddzie wymierzony i pobrany przez organa komunalne na podstawie akt wymiaru z roku 1919 i to w normie 5-cio krotnej stawek zasadniczych.

Uchwała powyższa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w „Dzienniku Urzędowym Województwa Łódzkiego”.

Łódź, dnia 25 kwietnia 1921.

Magistrat m. Łodzi
Prezydent **Rzewski**.

OBWIESZCZENIE.

Magistrat m. Łodzi podaje do wiadomości, że Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu i Ministerstwem Kolei Żelaznych pismem do Województwa Łódzkiego z dnia 19 marca 1921 № S. F. 2900/11 zatwierdziło następujący statut, uchwalony przez Radę Miejską m. Łodzi w dniu 8 marca 1921.

Statut o opłatach od ładunków kolejowych na rzecz m. Łodzi.

Art. 1.

Na rzecz m. Łodzi pobiera się opłaty od ładunków kolejowych, przywożonych do Łodzi i z Łodzi wywożonych przez stację Łódź-Fabryczna, Łódź-Kaliska, Karolew, Chojny, Widzew, oraz przez wszelkie inne stacje w przyszłości powstać mogące, bądź położone w obrębie granic miasta bądź też w odległości nie większej, niż 3 kilometry od granic miasta. Opłaty miejskie od ładunków kolejowych powinny być użyte w pierwszym rzędzie na budowę i konserwację ulic i dróg, prowadzących do stacji kolejowych.

Art. 2.

Opłatę miejską pobierają kasy kolejowe wyżej wymienionych stacji przy przyjmowaniu względnie przy wydawaniu ładunków odbiorcom. Uiszczający opłatę miejską otrzymuje od kasy kolejowej dowód opłacenia należności. Wpływy z powyższych opłat za każdy miesiąc ubiegły winna odpowiednia dyrekcja Kolei

Żelaznych przekazywać kasie miejskiej w terminach, ustalonych w drodze specjalnego porozumienia między magistratem i Dyrekcją, z załączeniem specyfikacji wpływów. Magistratowi m. Łodzi przysługuje prawo sprawdzenia wykazów, sporządzanych przez organy kolejowe, które mają obowiązek udzielania wszelkich informacji, dowodów i ksiąg, dotyczących opłat miejskich. Kontrola może być dokonywana nie częściej, niż raz na miesiąc, przyczem nie może rozciągać się na okres dłuższy, niż ostatni ubiegły kwartał.

Art. 3.

Wysokość opłat miejskich od ładunków kolejowych nie powinna przekraczać dziesięciokrotnej właściwej początkowej stawki taryfowej za jeden kilometr.

Opłata od ładunków kolejowych na rzecz miasta Łodzi wynosi:

- a) od przesyłek pospiesznych — mk. 10.— za 100 kg. wagi,
- b) od przesyłek zwyczajnych — mk. 5.— za 100 kg. wagi.

Opłatę oblicza się przy drobnych przesyłkach od każdych 10 kg. przyczem niepełne dziesiątki kilogramów liczy się za pełne; przy ładunkach pół — i całowagonowych zaczęte 100 kg. liczy się za 100 kg.

c) od przesyłek jednostkowych, zwyczajnych i pospiesznych, za które opłata przewozowa oblicza się nie według wagi,

- 1) za konie i bydło rosłe — 40 mk. od sztuki,
- 2) za wszelkie inne zwierzęta — 10 mk. od sztuki.

Najniższa kwota opłaty miejskiej wynosi 1 mk.

Art. 4.

Wolne od opłat miejskich są ładunki przewożone przez stacje kolejowe „transito” ładunki, należące do władz państwowych, ładunki, stanowiące własność kolei, wszelkie przesyłki bagażowe, oraz te ładunki miejskie i ładunki instytucji dobroczynnych, które uzyskają specjalne zwolnienie od Magistratu m. Łodzi,

Art. 5.

Magistrat m. Łodzi obowiązany jest do zwrotu Zarządom Dróg Żelaznych kosztów, związanych z poborem miejskich opłat od ładunków.

Art. 6.

Przepisy wykonawcze o poborze opłat od ładunków kolejowych wyda Magistrat po porozumieniu się z odpowiednią Dyрекcją kolei Żelaznych. W przepisach będą ustalone terminy uiszczenia opłat do kasy miejskiej, wzory pokwitowań i wogóle wszelkie kwestje, związane z poborem opłat.

Art. 7.

Statut niniejszy wchodzi w życie po zatwierdzeniu go przez władze nadzorcze i po urzędowym ogłoszeniu, a obowiązywać będzie do czasu uregulowania sprawy poboru podatku od ładunków kolejowych w drodze ustawowej, w każdym razie nie dłużej, niż przez trzy lata.

Na zasadzie porozumienia z władzami kolejowymi statut wprowadza się w życie z dniem 1 maja r. b.

Łódź, dnia 25 kwietnia 1921.

Magistrat m. Łodzi
Prezydent Rzewski.

OBWIESZCZENIE.

Magistrat m. Łodzi podaje do wiadomości, że Ministerstwo Spraw Wewnętrznych pismem z dnia 31 marca 1921 № S. F. 2828/9 do Województwa Łódzkiego oznajmiło, iż zatwierdza uchwalony przez Radę Miejską w dniu 20 stycznia 1921 statut, jak następuje:

S T A T U T

o miejskim podatku od przyrostu wartości własności nieruchomości w Łodzi.

§ 1.

Podatek od przyrostu wartości własności nieruchomości, położonej w obrębie m. Łodzi, pobierany będzie na rzecz kasy m. Łodzi przy przeniesieniu spraw własności do całej nieruchomości, jako też i jej części,

na zasadach, objętych niniejszymi przepisami.

§ 2.

Podatek od przyrostu wartości nie będzie pobierany w następujących wypadkach:

- a) w razie komasacji gruntów;
- b) w razie podziału współwłasności pomiędzy współwłaścicieli; nie dotyczy to jednak wypadku, gdy prawo własności przechodzi od towarzystwa, związku lub spółki na rzecz jednego z członków lub odwrotnie;
- c) w razie przejścia prawa własności do nieruchomości tytułem bezspornej darowizny;
- d) w razie przejścia prawa własności do nieruchomości drogą spadku;
- e) w razie przejścia nieruchomości na własność jednego z małżonków, na skutek wykonania warunku umowy przedślubnej;
- f) w razie sprzedaży nieruchomości przez władze rządowe, komunalne, oraz instytucje społeczne, których działalność w myśl statutów nie jest na zysk obliczona;
- g) w razie przymusowej sprzedaży nieruchomości za długi właściciela z licytacji publicznej.

§ 3.

W razie zamiany nieruchomości podatek pobierany będzie od przyrostu wartości każdej z wymienionych nieruchomości, położonych w obrębie miasta Łodzi.

§ 4.

Za przyrost wartości ma być uważana różnica między ceną zbycia nieruchomości i ceną ostatniego płatnego jej nabycia, powiększoną o sumę wydatków, wymienionych w § 7.

Za cenę zbycia i cenę nabycia nieruchomości przyjmuje się cenę szacunkową, wykazaną w akcie prawnym, skutkującym pobór podatku od przyrostu wartości (§ 1), względnie najwyższą zaoferowaną na licytacji sumę, jeżeli nieruchomość uległa sprzedaży z licytacji publicznej.

Jeżeli wyżej wymieniona suma nasunie wątpliwości co do zgodności

z rzeczywistością, natenczas za sumę zbycia względnie nabycia uważa się wartość nieruchomości, oszacowaną przez władze.

§ 5.

Jeżeli akt nabycia, dotyczący podatku od przyrostu wartości, był dokonany przed dniem 1 stycznia 1901 r., to za cenę nabycia należy uważać wartość, jaką miała nieruchomość w dniu 1 stycznia 1901 r.

§ 6.

Jeżeli ostatnia zmiana tytułu własności wynika

a) z podziału współwłasności między współwłaścicieli,

b) z przejścia prawa własności do nieruchomości drogą spadku lub bezspornej darowizny,

c) z przejścia nieruchomości na własność jednego z małżonków na skutek wykonania warunków umowy przedślubnej,—

w takim razie cenę określa się na podstawie poprzedzającej z kolei transakcji, o ile ta wcześniejsza transakcja była dokonana po dniu 1 stycznia 1901 r. (§ 5).

§ 7.

Za wydatki, przewidziane w § 4-ym, które mają być doliczone do ceny ostatniego płatnego nabycia nieruchomości uważać należy:

a) koszty aktu ostatniego płatnego nabycia nieruchomości, a przy nabyciu z licytacji koszty sądowe i egzekucyjne, oraz 2% na pokrycie wszelkich innych kosztów, związanych z przejściem prawa własności;

b) sumy wydane przez czas władania nieruchomością, względnie od 1-go stycznia 1901 r. (§ 5), na meliorację gruntów, na nowe budynki, na przebudowę istniejących, na urządzenie dróg, ulic, kanalizacji, wodociągów i t. p., o ile te inwestycje istnieją i są w stanie używalności w chwili zbycia nieruchomości;

c) spadła przy licytacji sumę nabywcy nieruchomości, jeżeli właściciel stał się byty wierzyciel hipoteczny;

d) wartość części nieruchomości, która została odstąpiona bezpłatnie przez właścicieli na cele użyteczności publicznej.

§ 8.

W razie zbycia części nieruchomości wysokość wydatków przewidzianych w § 7, przyjmuje się w stosunku proporcjonalnym do rozmiarów tej części.

§ 9.

Podatek od przyrostu wartości pobierany będzie według norm następujących:

przy przyroście			od sumy
5 ⁰ / ₁₀₀	do 10 ⁰ / ₁₀₀	— 10 ⁰ / ₁₀₀	przyrostu
10 "	30 "	— 11 "	"
30 "	50 "	— 12 "	"
50 "	75 "	— 14 "	"
75 "	100 "	— 16 "	"
100 "	125 "	— 18 "	"
125 "	150 "	— 20 "	"
150 "	200 "	— 25 "	"
200 "	—	— 30 "	"

Powyższe stawki podatkowe będą podlegały rewizji co 5 lat, jednakże nie mogą być niższe więcej, niż o 20%.

Obliczona na zasadzie powyższych norm kwota podatkowa zmniejszona będzie dla nieruchomości, należących do jednego właściciela

przez 5 lat do 10 — o 5%
 " 10 " " 15 — o 10 "
 " 15 " " 18 — o 20 "

§ 10.

Płatnikiem podatku od przyrostu wartości jest zbywca nieruchomości. Jednak solidarnie z nim odpowiada za należyte uiszczenie podatku również nabywca.

W razie nabycia nieruchomości drogą licytacji publicznej podatek opłaca nabywca, o ile nie ma miejsca wypadek, przewidziany w § 2 p. 9.

§ 11.

Płatnik podatku od przyrostu wartości obowiązany jest w ciągu dwóch tygodni od daty sporządzenia aktu zawiadomić o tem Magistrat, z dołączeniem wszelkich dokumentów

dowodów celem określenia wysokości podatku.

§ 12.

Notariusze, urzędujący w Łodzi, będą przysyłali Magistratowi m. Łodzi w stałych odstępach czasu, a co najmniej raz na miesiąc, najpóźniej w piątym dniu następnego miesiąca, następujące dane, dotyczące sporządzonych przez nich w ubiegłym miesiącu aktów zbycia nieruchomości, położonych w granicach m. Łodzi: oznaczenie nieruchomości, imię i nazwisko zbywcy i nabywcy, miejsca ich zamieszkania, cenę sprzedaży obecnej oraz cenę ostatniej transakcji poprzedniej, konieczną do ustalenia sumy przyrostu wartości. Ten sam obowiązek ciąży na pisarzach hipotecznych w stosunku do rozpoznawanych przez wydział hipoteczny aktów, o ile te sporządzone są za granicą lub u notariuszy, urzędujących poza okręgiem wydziału hipotecznego, oraz na sędziach pokoju w wypadkach, przewidzianych w art. 256 Ust. o Not.

§ 13.

Celem określenia sumy podatku na zasadach niniejszych przepisów będzie powołana Komisja w składzie przewodniczącego i 4-ch członków. Przewodniczącego i 2-ch członków mianuje prezydent, dwóch innych członków wybiera Rada Miejska.

Komisja mocną jest zażądać od płatnika złożenia uzupełniających dowodów i dokumentów w terminie, przez nią określonym.

W razie niezastosowania się płatnika do powyższego żądania, oraz w razie uznania złożonych dowodów za niedostateczne, Komisja określa wysokość podatku z urzędu na pod-

stawie ekspertyzy, której koszt ponosi płatnik.

Od Wysokości określonego przez Komisję podatku płatnik będzie zawiadomiony piśmiennie.

Od orzeczenia Komisji przysługuje płatnikowi w ciągu miesiąca od daty doręczenia prawo odwołania się do Magistratu. Reklamacja nie wstrzymuje zapłaty podatku.

§ 14.

Podatek winien być wpłacony do kasy miejskiej, w terminie dwutygodniowym od daty doręczenia uchwały komisji.

Po tym terminie do podatku doliczany będzie $\frac{1}{100}$ za każdy rozpoczęty miesiąc zwłoki, po bezskutecznym zaś przypomnieniu zaległości ściągana będzie przymusowo z dodaniem kosztów postępowania egzekucyjnego podług taksy zatwierdzonej przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych.

§ 15.

Winni wykroczeń przeciw przepisom niniejszego statutu pociągani będą do odpowiedzialności na mocy art. 138 Kod. karn.

§ 16.

Statut niniejszy wchodzi w życie z dniem, który po uprawomocnieniu się statutu ogłosi Magistrat m. Łodzi.

§ 17.

Przepisy wykonawcze do niniejszego statutu wyda Magistrat m. Łodzi.

Statut powyższy wchodzi w życie z dniem 1 maja r. b.

Łódź, dnia 28 kwietnia 1921.

Magistrat m. Łodzi

Prezydent Rzewski.

ZAGADNIENIA KOMUNALNE.

Uchwały Zjazdu Związku Miast Polskich.

I W sprawie też ordynacji miejskiej.

1. Rady Miejskie wychodzą z pięcioprzymiotnikowego głosowania.

Podział ludności na okręgi wyborcze jest dozwolony na podstawie Statutu miejskiego.

Czynne prawo wyborcze służy wszystkim pełnoletnim mieszkańcom gminy, bierno-mieszkańcom, którzy ukończyli 30 lat, jednym i drugim zamieszkałym w gminie przynajmniej od roku.

II. Kadencja Rad Miejskich trwa 6 lat.

Rada Miejska wybiera Magistrat, który jest władzą miejscową na terenie gminy. Wybór na członka Magistratu nie wymaga zatwierdzenia władzy nadzorczej. Członkowie Magistratu nie mogą być członkami Rady Miejskiej.

Ze względu na istniejącą różnorodność ustrojów miast polskich Ustawa Państwowa winna zawierać postanowienia ramowe, które pozwolą miastom z biegiem czasu dostosować swój ustrój do zasady ogólnej.

III. Magistrat może się składać z członków płatnych i niepłatnych, stosownie do uchwały Rady Miejskiej, powziętej na zasadzie ustawy miejscowej.

IV. Płatni członkowie Magistratu mogą być obierani na okres dłuższy niż kadencja Rady, i mają prawo do emerytury.

V. Płatnym członkom Magistratu nie wolno uprawiać zawodu poza urzędem w celu zarobkowania.

VI. Kolegialna Władza Nadzorcza w której skład wchodzi przedstawiciele Samorządu z wyboru, kontrolują, czy administracja miejscowa odbywa się zgodnie z ustawami.

W zakresie poruczonej działalności — Samorząd podlega przepisom dotyczącym Władz Państwowych.

W razie niemożności prawnej przeprowadzenia tej sprawy w sposób wyżej podany, Władzę Nadzorczą stanowią Sady Administracyjne.

* * *

II A. W sprawach podatkowych.

1) Rząd bezzwłocznie przedłoży Sejmowi ustawę, która w myśl art. 69 konstytucji określi ściśle źródła, podatkowe państwowe i samorządów.

2) Uprawnienia podatkowe miast powinny wystarczać na pokrycie bieżących wydatków miejskich. Do czasu udzielenia tych uprawnień i ich realizacji Państwo winno okazać konieczną pomoc finansową.

3) Żadne nowe obowiązki, powodujące ciężary finansowe dla miast nie mogą być nakładane na miasta bez zapewnienia jednocześnie źródeł dochodów na ich pokrycie.

4) Rządowy projekt ustawy o zasileniu finansów miejskich nie jest wystarczający. Jest niezbędne:

przyznanie miastom 50% z wpływów państwowego podatku dochodowego płaconego przez mieszkańców danego miasta, ponadto 10% z ogólnych wpływów w państwie rozdzielone pomiędzy miasta proporcjonalnie do powyższego 50% udziału.

5) Zjazd Związku Miast Polskich jest zdania, że w wypadkach, w których ustawy wyjątkowo zastrzegają władzy nadzorczej prawo zatwierdzenia uchwał reprezentacji miejskich, dotyczących opłat i podatków, gminom miejskim służyć winno prawo wprowadzenia ich w życie, o ile w przeciągu 30 dni od daty przedstawienia uchwały władzy nadzorczej do zatwierdzenia nie nastąpi z jej strony umotywowana odmowa.

6) Zjazd Związku Miast Polskich wzywa Rząd, aby sprawa uregulowania finansów i kredytu miejskiego przedłożoną była Sejmowi ustawodawczemu do uchwalenia jeszcze podczas bieżącej kadencji.

B. W sprawach kredytu komunalnego.

1) Zjazd Związku Miast Polskich wzywa Rząd, aby przystąpił do konsolidacji długów miejskich i zapewnił źródła dla kredytu inwestycyjnego drogą udzielenia uprawnień emisyjnych istniejącym instytucjom kredytowym i okazał najdalej idącą pomoc dla realizacji obligacji emitowanych drogą:

zastawu ich w P. K. K. P., uwolnienia od stempli i podatków i **pokrywania części %** na pożyczki inwestycyjne, które nie mogą się rentować.— Do czasu możliwości korzystania z kredytu obligacyjnego Rząd udzieli wydatnych pożyczek powyższym instytucjom kredytowym na najpilniejsze potrzeby miast.

2) Zjazd Związku Miast Polskich wzywa wszystkie miasta należące do Związku miast, aby zechciały przystąpić jako akcjonariusze do Banku Komunalnego celem zagwarantowania sobie dostatecznego wpływu na kredyt komunalny.

3) Polski Bank Komunalny powinien otrzymać od rządu wszelkie ułatwienia w dziedzinie organizacyjnej i takie przynajmniej przywileje, dla emitowanych przez siebie papierów, jakie posiadał b. Galicyjski Bank Krajowy, który był właśnie bankiem samorządowym i jakie udzielone będą miejskiemu zakładowi kredytowemu.—

4. Wskazanem jest, aby Polski Bank Komunalny wszedł w organiczną łączność ze Związkami Komunalnych Kas Oszczędności i stał się ich Centralną Kasą.

5. Rząd wyda odpowiednie zarządzenie, by tymczasowe Zarządy miast w Małopolsce miały prawo zaciągania pożyczek za zezwoleniem Nadzorczej Władzy Samorządowej.

* * *

III. W sprawie rozbudowy miast.

1. Zjazd Związku Miast Polskich przyjmuje do wiadomości rezolucje uchwalone jednomyślnie przez Międzysojuszniczy Kongres Rozbudowy Miast w czerwcu 1920 roku w Londynie i, solidaryzując się z nimi uznaje za niezbędne, by miasta polskie wstąpiły na drogę, ku ich urzeczywistnieniu.

1) Przygotowanie i wykonanie programów zapewniających każdej rodzinie odpowiednie warunki mieszkaniowe.

Kongres Rozbudowy Miast wzywa wszystkie rządy do podjęcia akcji prowadzącej mającej na celu państwową politykę mieszkaniową, uwzględniającą pomoc finansową i opartą na współdziałaniu rządu z jednej strony a władz samorządowych i innych instytucji, nie wyłączając przedsiębiorczości prywatnej, — z drugiej.

Kongres uznaje, że polityka ta winna tak być nakreślona, co do owego rozmiaru i charakteru, by w ciągu lat dwudziestu zapewnić mogła każdej rodzinie dostatecznie zdrowe mieszkanie i, odpowiednie do tego mieszkania, otoczenie.

II. Minimalne warunki mieszkaniowe, niezbędne dla rozwoju szczęśliwego życia rodzinnego.

Uznając, że wzory typów i planów mieszkań muszą być ustawiane dla każdego kraju zgodnie z warunkami klimatycznymi i innymi, Kongres wyraża przekonanie, że każda rodzina w społeczeństwie cywilizowanym posiada niezaprzeczalne prawa określonego minimum wygody w ognisku domowym.

Uznając, że każdy kraj winien szczegółowo określić to minimum, Kongres stanowczo i wyraźnie wypowiada zdanie, że minimum potrzeb wymaganych przez cywilizację stanowią:

a) sypialnia dla rodziców i ilość sypialni, umożliwiającą rozdział dzieci dorastających podług płci;

b) oddzielne ubikacje sanitarne dla każdej rodziny;

c) odpowiednie urządzenia kąpielowe dla każdej rodziny lub domu oddzielnie, lub też, zgodnie z obyczajami kraju, wspólne.

Rozmiar mieszkań winien odpowiadać wymaganiom, ustalonym przez ekspertów dla każdego kraju.

Zasady te powinny być włączone do prawodawstwa każdego kraju, a pomoc finansowa udzielana na budowę domów, odpowiadających tym zasadom.

III. plany regulacyjne miejskie i wiejskie.

Kongres wyraża przekonanie o doniosłości rozumnej kontroli rządu nad planami regulacyjnymi miejskich i wiejskich osiedli.

Nadto Kongres pragnie zaznaczyć, iż uznaje doniosłość następujących zasad:

a) celem zapewnienia wystarczającej ilości powietrza i światła w domach i do koła nich, liczba mieszkańców dopuszczalna na przestrzeni hektara oraz ilość przestrzeni wolnej do koła mieszkania winna podlegać ścisłemu określeniu, ustanowionemu przez rządy poszczególnych krajów.

b) polityka, dążąca do decentralizacji przemysłu i tworzenia miast — ogrodów, winna być popierana drogą prawodawczą, zarówno jak wszelkimi innymi środkami o charakterze publicznym i prywatnym.

c) każdy rząd, działając w łączności z władzami samorządowymi, winien przygotować i wprowadzić w życie organ nadzorczy, który, opierając się na planach regulacyjnych, położyłby kres chaotycznemu i rozrzutnemu rozwojowi i zapewniłby naukowo usystematyzowane linje przyszłemu rozwojowi osiedli

d) mając na widoku uznaną konieczność takiej akcji, rząd winien w stałym współdziałaniu z władzami samorządowymi kontrolować kierunek i przyczyniać się do utrzymania dróg i arterji komunikacyjnych.

Kongres wyraża również zdanie, że niezbędnymi są środki prawodawcze, zapewniające tani grunt dla celów mieszkaniowych.—

2. Uznając, że nie można rozwinąć akcji, mającej na celu rozbudowę miast bez zapewnienia dostatecznej ilości taniego gruntu budowlanego,— Zjazd Związku Miast wzywa rząd do jak najspieszniejszego urzeczywistnienia zasad artykułu 26-go Ustawy 15 lipca 1920 r.—o reformie rolnej, przekazującej miastu wszystkie grunty państwowe, położone w sferze interesów miast i umożliwiające korzystanie w tym samym celu z gruntów prywatnych, podlegających przymusowemu wykupowi.

Do chwili przekazania tych gruntów miastom dla ich rozszerzenia wszelkie podziały parcelacyjne gruntów w sąsiedztwie miast winny być dokonywane nie inaczej, jak za zgodą zarządów miast.

3. Zjazd Związku Miast wzywa Zarządy wszystkich miast, aby niezwłocznie przystąpiły do zaprojektowania terytorialnego zakresu interesów miasta w celu umożliwienia Głównemu Urzędowi Ziemijskiemu jaknajszerszego określenia obszarów, które w myśl art. 26 Ustawy o wykonaniu reformy rolnej winny być pozostawione miastom na cele ich rozszerzenia.

4. Zjazd Związku Miast przyjmuje do wiadomości Uchwały Zjazdu Koła Miast Małopolski i Śląska Cieszyńskiego z dn. 22 marca i wyraża całkowitą zgodę na ustalone w nich zasady:

I. Zjazd miast domaga się bezzwłocznie uchwalenia przez Sejm projektu ustawy ustalającej sferę interesów miejskich w myśl art. 26 ust. o wykonaniu reformy rolnej.

II. Zjazd domaga się, aby grunty podpadające pod postanowienia art. 1 ustawy przeszły wprost na własność gmin, a mianowicie: grunty państwo-

we, przeznaczone na gminne cele publiczne—bezpłatnie, a inne opłatnie w myśl zasad, ustalonych w drodze ustawowej.

III. Zjazd domaga się powołania delegatów do wszystkich Komisji ziemskich.

IV. Zjazd miast zastrzega się stanowczo przeciw każdej akcji urzędów i komisji ziemskich skierowanej ku parcelacji rolnej w sferze interesów miejskich i dlatego żąda, aż do ustawowego określenia tej sfery wstrzymania, odnośnie do gruntów położonych w sferze interesów miejskich, kroków wdrożonych przez Urzędy ziemskie dla parcelacji, w szczególności także dobrowolnej, gdyż to znosi postanowienie art. 26 ustawy i stawia miasta wobec faktów dokonanych. Dlatego aż do uchwalenia ustawowego sfery interesów należy ją określić prowizorycznie w myśl żądań miast. Określenie sfery interesów da możliwość dostarczenia miastom potrzebnych gruntów bez potrzeby uciekania się do uciążliwych dochodzeń, przewidzianych dla parcelacji. rolniczej.—

5. Wobec tego, iż nie można spodziewać się, zarówno na zasadzie dotychczasowego stanu rzeczy u nas, jak i praktyki zachodu, by inicjatywa prywatna bez pomocy państwa lub gminy mogła w dostatecznej mierze przyczynić się do złagodzenia klęski mieszkaniowej, Zjazd Związku Miast Polskich stwierdza, że jedynie współdziałanie wszystkich zainteresowanych czynników: państwa, gminy, zrzeszeń, spółdzielni i osób prywatnych może się przyczynić do stworzenia dostatecznej ilości nowych mieszkań.

Współdziałanie takie będzie możliwe z chwilą uchwalenia przez Sejm ustawy o rozbudowie, której projekt został w dniu 22. XI. 1920 wniesiony z inicjatywy zarządu Związku Miast przez posłów wszystkich ugrupowań i która w drugim czytaniu została przyjętą przez Komisję Miejską. Dalsze przewlekanie uchwalenia tej ustawy odradza rozpoczęcie tak niezbędnego ruchu budowlanego.

Zjazd Związku Miast zwraca się do Sejmu ustawodawczego.

6. Zjazd Związku Miast uznaje, że w warunkach obecnych dostarczenie wielkiej ilości mieszkań, pozbawionej ogniska domowego ludności miejskiej, — możliwem jest li tylko pod warunkiem stosowania przy budowie nowych domów, w granicach dopuszczalnych przez higienę i warunki klimatyczne naszego kraju—jaknajdalej idącej oszczędności, zarówno pod względem rozmiarów, jak i stosowanych materiałów.

Uznając, że znaczna oszczędność w kosztach budowy da się osiągnąć przy masowej fabrykacji domów, opartej na stworzeniu pewnej ilości typów i normalizacji składowych części domów,—Zjazd Związku Miast uznaje za wskazane poparcie wszelkich poczynąń, mających na celu rozpoczęcie masowej fabrykacji domów w Polsce.

7. Przewidywane konieczne rozwinięcie ruchu budowlanego wywołać może brak materiałów budowlanych. Zjazd Związku Miast wzywa miasta by poczyniły niezbędne kroki celem zapewnienia sobie, dla przewidywanych budowli,—dostatecznej ilości materiałów, zarówno drzewnych jak i cegły, a jednocześnie wzywa Rząd by przy sprzedażach drzewa z lasów państwowych i zarekwirowanych na cele odbudowy lasów prywatnych, uwzględnił potrzeby miast, a przy dostawach węgla dla cegielni—w pierwszym rzędzie uwzględnił cegielnie gminne, lub gminom dostarczające, natomiast nie rekwirował drzewa z lasów komunalnych, o ile ono jest niezbędne dla rozbudowy miast.

8. Zjazd Związku miast jaknajenergiczniej zastrzega się przeciw ewentualnemu powierzeniu organom rządowym — wykonywania ustawy z dnia 27 listopada 1919 № 92 poz. 498 dz. u. R. P. o obowiązku zarządów gmin miejskich dostarczenia pomieszczeń, gdyż uważa takie zarządzenie za jaskrawe naruszenie praw samorządowych miast polskich.

9. Zjazd Związku Miast Polskich zastrzega się przeciwko wznowieniu działania ustawy z dn. 8. kwietnia 1919 r. o dostarczaniu pomieszczeń dla wojska, która jako ustawa czasowa i wyjątkowa wygasła 12 kwietnia b. r. i wzywa posłów sejmowych z miast do poddania gruntownej rewizji ustawy z dn. 27. XI. 1919 r. o obowiązku gmin dostarczania pomieszczeń.

10. Zjazd Związku Miast Polskich uchwała odnieść się do Rządu o bezzwłoczne rozpoczęcie w stosownych rozmiarach działalności budowlano-mieszkaniowej dla powiększenia w ten sposób ilości mieszkań i pomieszczeń dla urzędów państwowych.

11. Zjazd Związku Miast Polskich uchwała odnieść się do Rządu o natychmiastowe zmniejszenie liczby urzędów państwowych, przez zniesienie urzędów mniej potrzebnych i zjednoczenie urzędów pokrewnych, dla możliwie największego zaoszczędzenia pomieszczeń.

12. Zjazd Związku Miast Polskich wzywa Rząd, aby przeprowadził decentralizację koszar z wszelkich miast, budując koszary po miastach mniejszych bądź to własnym kosztem, bądź to wchodząc w układ z gminami, które budowlę przeprowadzą za opłatę rocznego czynszu za zajęcie przez wojsko lub urzędy wojskowe.

* * *

IV. W sprawie aprowizacji.

1. Zjazd Związku Miast Polskich, wychodząc z założenia:

1) że skuteczne przeprowadzenie sekwestru ziemiopłodów wymaga nadzwyczajnej sprawności funkcjonowania aparatu państwowego i połączone jest z szeregiem bardzo uciążliwych ograniczeń, tak dla uczciwych producentów jak i samych spożywców;

2) że doświadczenie ustaliło ostatecznie, iż system sekwestru, jako sztuczny, może mieć zastosowanie tylko na czas bardzo krótki i to podczas groz wojennej;

3) że warunki życia pokojowego i wysiłek celem odbudowy przemysłu, rozwoju rolnictwa i handlu nieodzownie wymagają zniesienia wszelkich ograniczeń i pobierania inicjatywy społecznej i prywatnej, wypowiada się za wolnym handlem i za zniesieniem wszelkich ograniczeń w handlu ziemiopłodami wewnątrz całego kraju.

Uznaje jednocześnie, że przy zakupie i sprowadzeniu tymczasowo brakujących ilości zboża z zagranicy—pierwszeństwo i pomoc winny być okazywane związkom komunalnym i spółdzielniom, import zaś prywatny powinien znajdować się pod ścisłym nadzorem.

System kontyngensowy, jawny lub ukryty. Zjazd uważa za szkodliwy.

2. Zjazd Związku Miast Polskich oświadcza się przeciw zmonopolizowaniu zakupów środków żywnościowych zagranicą w ręku Puzapu, względnie w ręku innych instytucji państwowych.—

3. Zjazd Związku Miast Polskich uchwała:
wezwać Rząd i Sejm, ażeby granice Rzeczypospolitej były ściśle strzeżone przed nielegalnem wywożeniem produktów spożywczych pierwszej potrzeby i aby pozwolenia na wywóz taki wydawane nie były.—

* * *

V. W sprawach oświatowych.

1. Zjazd Związku Miast Polskich uważa za konieczne w celu podniesienia szkolnictwa, zwłaszcza powszechnego, przyznanie władzom samorządowym miejskim prawa organizacji i prowadzenia szkolnictwa powszechnego, wykształcenia przedszkolnego i dokształcenia pozaszkolnego, pod kon-

tróją rządowych władz oświatowych i w ramach ogólnej organizacji administracyjnej i pedagogicznej szkolnictwa.

Prawo to w dziedzinie szkolnictwa ma obejmować w szczególności istotny wpływ na zakładanie i prowadzenie szkół, wybór typów szkół zakładanych, mianowanie sił nauczycielskich i wykonywanie przymusu szkolnego. W dziedzinie zaś wykształcenia przedszkolnego i pozaszkolnego: prawo i obowiązek zakładania bibliotek powszechnych, domów ludowych, ochronek, burs, żłobków dziecięcych, szkół zawodowych, muzeów, kursów specjalnych i t. d. lub też popierania finansowego i fachowego prywatnych tego rodzaju instytucji.

Zjazd Związku Miast Polskich ustanawia komisję oświatową przy Zarządzie Związku, złożoną z 13 osób, której pierwszym zadaniem będzie wytknięcie zasad organizacyjnych szkolnictwa celem ścisłego zespolenia go ze społecznością gminy, i miejskimi władzami samorządowymi.

Na pokrycie potrzeb związanych z wykonaniem przez władze samorządowe miejskie uprawnieniem jakich się domagają, powinno Państwo z ogólnych podatków u dzielać gminom miejskim potrzebnych środków pieniężnych lub też w ustawie gminnej zabezpieczyć, a także i umożliwić prawo i obowiązek gmin nakładania na ten cel, a zwłaszcza na utrzymanie bibliotek publicznych, domów ludowych, ochronek, burs, żłobków dziecięcych, szkół zawodowych, kursów specjalnych, muzeów i t. d. osobnych podatków, względnie dodatków do podatków;

2. Zjazd związku Miast Polskich oświadcza się za przyjęciem przez miasta obowiązku ponoszenia ciężarów rzeczowych szkół, domaga się jednak

a) od rządu na okres przejściowy zwłaszcza w b. Król Kongresowem pomocy finansowej w formie bezzwrotnych subwencji, lub długoterminowych odpowiednio nisko oprocentowanych, pożyczek,

b) nałożenia na gminy wiejskie, względnie powiaty, obowiązku przyczyniania się do kosztów utrzymania tych szkół, w których kształcą się dzieci z poza miasta.

3) Zjazd Związku Miast Polskich domaga się przyspieszenia utworzenia Naczelnej Rady wychowania Narodowego i Rad szkolnych Okręgowych przy kuratorach, z uwzględnieniem w należyтым stopniu czynnika społecznego w postaci udziału przedstawicieli samorządów.

4. Zjazd Związku Miast Polskich uważa za niezbędne by Rząd unormował pobory nauczycieli szkół powszechnych w miastach, odpowiednio do miejscowych stosunków ekonomicznych.

5. Zjazd Związków Miast Polskich wzywa zarządy wszystkich tych miast polskich, w których znajdują się dzieci w wieku szkolnym pozbawione możliwości uczęszczania do szkoły do wprowadzenia w ciągu najbliższych lat trzech obowiązkowego nauczania w szkole powszechnej 7-oddziałowej i wzniesienia odpowiednich gmachów szkolnych, względnie do pobudowania bezwzględnie przynajmniej tymczasowych pawilonów szkolnych (t. j. baraków) w liczbie dostatecznej do pomieszczenia wszystkich dzieci w wieku szkolnym.

Zjazd Związku Miast uważa za konieczne zwołanie Zjazdu Oświatowego, którego głównym celem będzie opracowanie sposobów jaknajszyszego wprowadzenia powszechnego nauczania w miastach. Zwołanie Zjazdu porucza się Zarządowi Związku Miast wraz z powstającą Komisją Oświatową.

Komisji Oświatowej Zjazd porucza przygotowanie materiałów na Zjazd, a przede wszystkim opracowanie sprawy budownictwa szkolnego oraz techniki przeprowadzenia obowiązku szkolnego.—

VI. W sprawie higieny miast.

1. Zjazd Związku Miast wzywa Zarząd do:

- a) niezwłocznego utworzenia przy Biurze Związku Miast referatu sanitarnego;
- b) przeprowadzenia ankiety w sprawach sanitarnych naszych miast i miasteczek;
- c) zwołania zjazdu lekarzy samorządowych miejskich wraz z przedstawicielami samorządów miejskich, pracujących w zakresie sanitarnym;
- d) wydania (na zasadzie wygłoszonych referatów) broszury o najważniejszych sprawach higienicznych, jako pouczenia dla ciał samorządu miast i miasteczek.

2. Zważywszy, iż postulaty ostatniego Zjazdu Związku Miast, dotyczące walki z gruźlicą, nie zostały dotąd wprowadzone w życie, Zjazd Związku Miast zwraca specjalną uwagę na to,

a) aby miasta w jak najkrótszym czasie zastosowały obowiązkową rejestrację chorych z gruźlicą otwartą, w celu prowadzenia nad nimi specjalnej kontroli i o ile możliwości izolowania ich w szpitalu w specjalnych oddziałach;

b) aby gminy miejskie roztoczyły specjalny nadzór sanitarny i weterynaryjny nad oborami, produkcją mleka i zajęciem przy tej produkcji personelem.

3. Ze względu na wielkie znaczenie dla zdrowia ludności dobrej wody do picia, Zjazd Związku Miastu uważa za najpilniejszą sprawę niezwłoczne zaprojektowanie przez zarządy miast należytego zaopatrzenia ludności w dobrą wodę do picia i przystąpienie do wykonania projektów tak, aby najdalej w ciągu trzech lat wszystkie miasta miały zdrową wodę do picia.

4. Kanalizacja i wodociągi winny być uregulowane, szczególnie w zdrojowiskach.

5. Zjazd Związku miast, stając na stanowisku uchwały Sejmowej w sprawie walki z alkoholizmem i uznając doniosłość tej sprawy, wzywa miasta, ażeby dążyły pouczeniem i agitacją, by w najkrótszym czasie można było przeprowadzić referendum w tej sprawie.

*

VII W sprawach różnych.

1. W sprawie domów wycieczkowych dla młodzieży.

Ze względu na doniosłą rolę, jaką odgrywa odbudowa schroniska w Zakopanem, z którego korzystać będą tysiące młodzieży z całej Polski, oraz ze względu na potrzebę niezwłocznego przeznaczenia miliona marek, niezbędnych do ukończenia przed wakacjami tegoż schroniska, — Zjazd Związku Miast uchwala przyjąć z pomocą tej sprawie i wzywa zarząd Związku Miast do najszybszego przeprowadzenia repartycji potrzebnej sumy między poszczególnymi miastami. Jednocześnie w celu podtrzymania dalszej akcji, zapoczątkowanej przez Towarzystwo Krajoznawcze, Zjazd uchwala wezwać miasta do udziału w budowie schronisk nad Bałtykiem, w puszczy Białowieskiej, w Zagłębiu węglowym na Śląsku w lesistym Beskidzie, we Wschodniej Małopolsce. Subsydjum na ten cel w wysokości 5 milionów marek Zjazd poleca zarządowi uzyskać od miast większych, na podstawie odpowiedniej repartycji.

2: W sprawie inwalidów:

Zjazd Związku Miast wzywa Zarząd Związku Miast, aby zwrócił się do Rządu z przedstawieniem konieczności intensywniejszego zajęcia się losem inwalidów wojennych, a miasta do energicznego poparcia zarówno akcji rządowej jak i instytucji społecznych, opiekujących się inwalidami.

Jednocześnie Zjazd zwraca się do przedstawicieli i do komitetów wykonawczych obrony państwa, aby sumy pozostałe z likwidacji komitetów, jak również sumy pozostałe z rozkładu państwowej daniny na potrzeby wojska, przekazywać instytucjom opiekującym się inwalidami, przy pośrednictwie samych inwalidzkich organizacji, jak np. Związku inwalidów i t.p.

3. W sprawie odbudowy Zamku na Wawelu:

Zjazd Związku Miast wzywa miasta do poparcia akcji odbudowy zamku na Wawelu przez zakupywanie specjalnie na ten cel przygotowanych tabliczek kamiennych w cenie 30.000 mk. każda, które z nazwiskami ofiarodawców zostają umieszczane na murach otaczających zamek.

4. W sprawie Angielsko—Amerykańskiej Misji niesienia pomocy Polsce (Society of Friends.)

Zjazd Związku Miast dziękując Stowarzyszeniu Przyjaciół (Society of Friends) i jego angielsko-amerykańskiej misji niesienia pomocy Polsce, za ofiarną i owocną pracę dla dzieci naszych, zaleca miastom współdziałanie z pomienionym stowarzyszeniem które ma możliwość dostarczania dostawcom mleka dla instytucji opieki dla dzieci produktu, wpływającego dodatnio na odżywczą wartość i wydajność mleka.

5. W sprawie Komisji do spraw miast niewydziałonych.

Zgodnie z uchwałą Zjazdu przedstawicieli miast niewydziałonych z powiatów w b. zab. ros., Zjazd Związku Miast wzywa Zarząd Związku do utworzenia komisji z 5 burmistrzów, lub delegatów przez rady miejskie upoważnionych, mających na celu utrzymywanie ścisłego kontaktu z zarządem i obronę interesów miast niewydziałonych z powiatów.

6. W sprawie praktykantów samorządowych.

Zjazd Związku Miast, celem wyszkolenia jak największej liczby działaczy i pracowników samorządowych, zwraca się do wszystkich miast polskich z gorącym wezwaniem, aby na czas ferii wakacyjnych utworzyły płatne posady praktykantów, na które angażowanoby słuchaczy prawa i administracji uniwersytetów polskich oraz wyższych uczelni, jak Wyższej Szkoły Handlowej i Wolnej Wszechnicy Polskiej.

LICYTACJE PRZYMUSOWE.

Dnia 4/V 1921 od godz. 9-ej rano odbędą się licytacje przy ul. 1. Maja 16, 1 szała. Zgierska 17, 1 szafa. Zgierska 36, 1 zegar. Zgierska 11, 1 lampa elektryczna. Zgierska 20, firanki białe, Zgierska 52, 1 lustro. Cegielniana 45, 1 biurko. Wschodnia 45, 1 zegar. Cegielniana 44, 1 stół, Zawadzka, Bałuty, 2 kapy. Stary-Rynek 5, 1 waga. Kamienna 15, 1 stół. Kilińskiego 32, 1 zegar ścienny. Piotrkowska 112, 1 maszyna do zwijania nici, Cegielniana 39, pianino. Cegielniana 8, 1 fotel. Cegielniana 9, 1 kredens kuchenny. Franciszkańska 30, 1 stół. Franciszkańska 26, 1 lustro. Al. 1 Maja 7, 1 stół. Al. 1 Maja 21, 1 szafa. Wspólna, Bałuty, 2 kapy i obrus. Północna 4, 1 lustro. Młynarska 33, 1 kapa.

Dnia 6/V 1921 od godz. 9-ej rano prz. ul. Dzielnej 38, 1 zegar. Dzielna 36b, 1 zegar. Dzielna 22, 1 szafa. Dzielna 14, 1 lustro. Dzielna 14, 1 fotel. Dzielna 2 1 lustro. Zagajnikowa 9, 1 zegar. Skwerowa 5, 1 krzesło. Nawrot 99, 1 krzesło. Leszno 45, 1 krzesło. Skwerowa 5, 1 stolik. Andrzeja 17, 1 obrus. Wysoka 26, 1 stół. Skwerowa 5, 1 krzesło. Wysoka 29, 1 zegar. Cegielniana 27, 10 szt. chustek grubych. Cegielniana 42, 1 szafa. Al. 1 Maja 41, 1 krzesło, stolik do kart, pulki ściennie i kredens. Andrzeja 24, 2 krzesła. Dzielna 30, 1 biurko. Dzielna 38, fotel. Andrzeja 24, otomana. Kilińskiego 110, 1 obrus pluszowy. Długa 77, 1 lustro. Andrzeja 28, 1 kredens.

Miejski Urząd Sekwestracyjny.

Łódź, dnia 30. kwietnia 1921 r

Wydawnictwo Zarządu Miasta Łodzi.

Odbito w tłoczni B-ci Holcman w Łodzi. ul. Zawadzka № 7.